

УВАЖАЕМИ ЧИТАТЕЛЮ,

Тази книга представя традиционните календарни празници, обичаи и обреди, народните вярвания, представи и практики на българи, арменци, руси старообредци, турци и цигани, живеещи в един район на България – Силистренско. Нейната цел е да разкрие спецификата и разнообразието на тяхната култура в областта на календарната празнична обредност, корените на която са далеч във времето и често отвеждат до древни народни представи и вярвания, като тези за *триделността на света, за пространството и времето... за природата, неразрывна част от която е човекът*. В изложението се дават сведения за традиционното народно мислене на отделните етноси, за мястото на човека в света, за неговото участие в определени обществени и социални отношения, за задълженията и правилата, които има и на които се подчинява, нормите на поведение, които спазва, и т.н.

Интензивните миграционни движения през XV и особено през XIX в., породени от политически и икономически причини, събират тук българи от почти всички краища на страната – *шиковци* от Провадийско; *тракийци* от Ямболско, Сливенско, Харманлийско, Лозенградско и Стралджа, *балканджии* от Котленско, Габровско, Севлиевско, Ловешко, *еркечани* от Еркеч и Голица, Варненско, *преселници от Северна Добруджа*, в по-голямата си част тракийци и балканджии, върнали се в България и Южна Добруджа след подписването на Крайовската спогодба от 7 септември 1940 г. Всички те, заедно със завареното местно население, т. нар. *гребенци*, образуват пъстрата демографска картина на българското население в района, което дава основание на именития наш учен Михаил Арнаудов да каже: „... така, че Добруджа (и в частност Силистренско, б.а.) ни дава в миниатюра етнографската картина на близо половина България“. Етнодемографското многообразие на района се допълва от присъствието на други етноси и народи – турци, данни за които има от началото на XV в.; арменци – заселили се тук два века по-късно, през 20-те години на XVII в., руси старообредци, дошли в района около 1800 г., и цигани мюсюлмани и християни, данни за трайното заселване на които има от XVII – XVIII в.

Векове наред тези етноси живеят заедно врата до врата, на една земя, под едно небе, в дух на толерантност, на етническа и верска търпимост. При това съжителство протичат сложни процеси на взаимовръзки и взаимовлияния, свързани с адаптацията и интегрирането на отделните групи и етноси в района, което води до формирането на една специфична култура, запазена в своя традиционен вид почти до средата на миналия XX век. Идеята на тази книга е да представи по-обширно и по възможност достатъчно автентично духовната култура на отделните етноси в областта на